

Sarriena en un acte

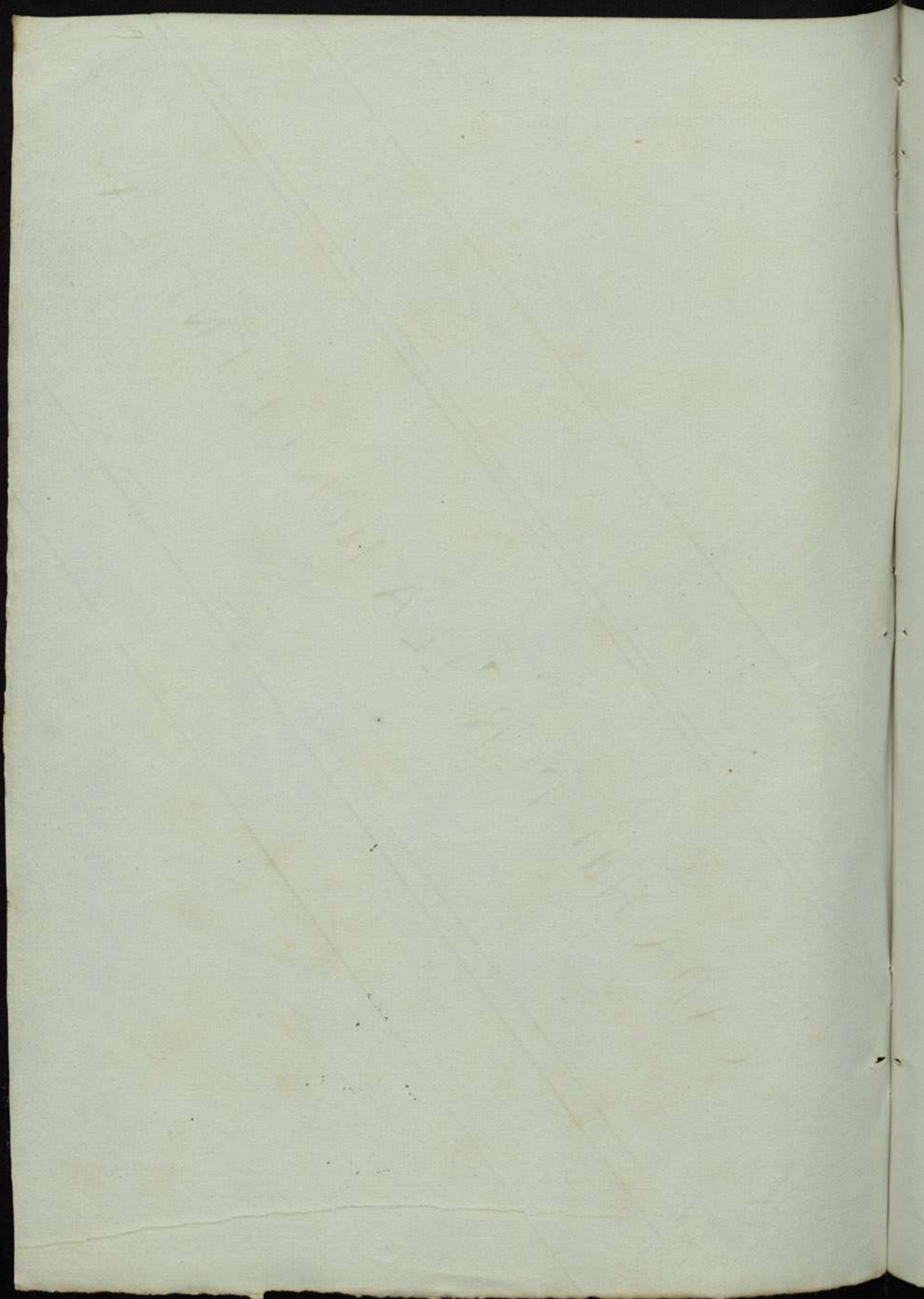
de.

CADA HÛ PER LA HONT L'ENFILA

867.

Juan Freixas

Cada un per'lla' horit l'enfita.

comedia en un acte

Uetra de

Juan freixas

revisada

de

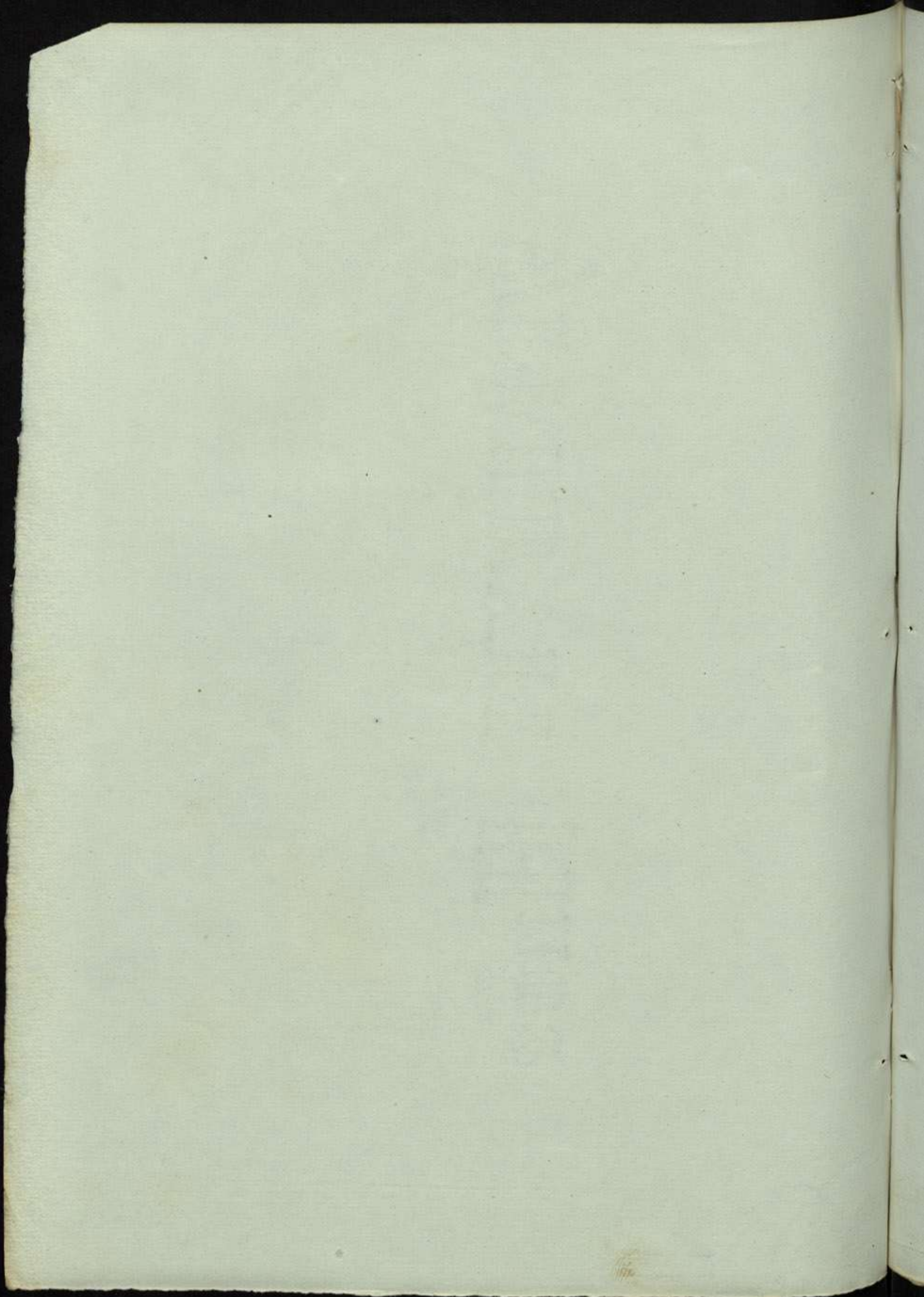
Juan^{co} Laporta.

=

Tivoli.

Barcelona.

1889.

Personatjer.

=

D. Pecilio

f^r Gocuu

Sol.

Augel

Curich.

Epoca actual.

Acte inieli

La scena reprezentară una
sala d'etudi de cara acomu-
dada. doi portar laterali y
una al fondo: a la izquierda
taula plena de solfar: un
faristol a la drete... etc etc.

Escena 1^a.

D. Cecilio. Sol y obrigel.

Ceci. Cuatre compases d'espera,

Ob. Cuatre!

Cec. Si, ja estau marcats.

un, dos, trei

Aug.

Alto, permétiu

y la fermata?

Cec.

Evidant!

Aug.

No no diu pas.

Cec.

Sembla mentida!

Mi hai dugas 11 de panu.

(singalant lui)

que no tu veu?

Aug.

Alti si, dispensim.

Cec.

Un, dos, trei ..

Sol.

Digui, papà.

y aquell al-legro tant maco

qui t'ha de di?

Cec.

Ha no veurái

Abpa. signéului, a la una.

Va. un. dos--trèi--en devocant

(Musica ad libitum)

Solto: marqui aquesta nota --
l' la

Str. Ga no faig.

Cec. Cà, es mes alt.

Str. La!

Cec. No, home, creguin tussí,
sempre porta l' coll tapat.

Str. Ga hi arribó, dissimuli

Cec. Si, vagi dissimulant;

deixem passà aquesta nota

deixem passatjer y cant,

viindrà l' dià del estremo

y adieu, l' opera à cau tapat.

Aug. No i espanti don Cecilio

jà veura que bè auiria

Cec. Vagi dihent lo

Aug. Si, nome,

Cec. Donchs passiem als recitati

(Musica)

arrossegui mès la nota.

ala! mes forsa... bè và

Sol. ; y la letra?

Cec. Vinça letra.

Vontè comensa'l compàs

Musica.

=

Aug.

Vina a nos braços

bella estimada
vina à miu brason
que t' crida'l cor,
vinalu videta
que quant lu dormis
sols sabre dirte
càntichs d'amor.

Sol.

Vineu à tos brason
enamorada
vineu à tos brason
buscant ton cor.
Canta ma vida
que quant lu dormi
sols sabras dir me
càntichs d'amor.

Ter. Mes no ni estimar

Sol. Oh! si t'estimo!

com a la gloria

que tant voleim

Obry. Yurenho amada

Sol. Si, cor, juvenho

Obry Vira a nos braços

Sol, Obry. Yurêim! Yurêim!

(Devant la ultime ver-
son l'obry abraça à
sol y ella ab un adun
fa que s'apanti.)

Parlat.

=

Cec. Oravo! bè, divinol

Sol. (obstant a l'obyele)

Prou!

Cec. (al públic)

Si ells se poden aguantà
i entusiasme que sentan.

Sol. Com que no porta l'accióat.

Cec. Que farà quant l'executin
si ja'ls abraça als ensaigs.

Sol. Vaya, en replegui la solfa,

Sol. Oh! y que no faig bè no es vitat!

Sol. Pinyple.

Cec. (4 tan) pro consideri

que tot just han començat
viudran cuartetos quintetos.

y al arribà als concertants
me sembla

Abu.

que?

(interposantshi)

Cec.

Vol que no digui?

que de tant emocionat

com dirà les seves frases

deixarà escapa mer gall

que no's venen a la Nambra

per las fivas de Nadal.

Abu. Ca! no seuyò, no i no pensi

lo meu professor de cant

sempre in diu: vorté ab paciència

serà un artista acabat

Cec. No ho ven, si ell mateix li diu.

Don. Com?

Cec. Acabat:-- es molt clà.

Aug. (Abb energia)

Ne, vol dir quant sigui fet.

Lol. (interrumpeint)

Serà capàs de cantar

El cantor de las hermosas.

y'l himne de Pere Camps.

Cec. (enfadat)

No'n surti res.

Aug. Home expliqnis
que no no faig bé?

Cec. Ca! Deu mal

es capàs de tirà à perdre.
tot lo que intenti cantar.

Aug. Tan mateix ne fa un picli massa.

Cec. Gens ni mica, la veritat,

nomme, posis al meu puesto.

Aug. (Interrompiutlo.)

permetiu

(citant a ferlio)

Sol.

vol di 'l papà...

Cec.

(interrompiutlo)

que 'l dia que arribi a escriure
tan solsament un compàs

y arribi a cantarli un pimple

Sol.

Com per exemple...

Cec.

tant mial

es capàs de ferre micas

y de dirli tempestats

que las mei petitas foreu
Madre de glorias! farsiant!

(cruixent)

Artista de quartz de dotsi
gargamello emmallevat.

(avançant a la taule)

pro val mes que no deïxem corre,
que encara m' fava enfada

(parlant sol)

tant qui ne patit per fer l'opera
tam pati y tam mal de caps.

(paura)

Ary.

Eccolti, sol. no li sembra
que 'l seu papà m'ha insultat.

Sol.

(ab persuasió)

fugi d'aquí, es que i ho pensa

Ang. Be m' semblaba...

Sol.

que i estrany

Ce.

Veu, Angel, a mi m'agrada

un amic com en Joan,

que i desvetlla per complaurem,

que m'ajuda ab tot afany,

per veure si al fi triunfo...

Ang.

Prò si no sab de cantà

Ce.

Mi falta que fa.

Ang.

Be, home.

Ara si que m'agradat

ja veurà ab aïpò perdou;

per mi l'home que no sab
ni tant sols llausa una nota,
ni es home, y ni res val.

Sol. Atipò es dir.

Cec. Vostè valgués
lo que val l'amich Joan

Aug. Vauvos, val mes caure en gracia

Sol. (Interrumpint)

que d'un quint pis.

Aug. (Espantat)

Es veritat,

Ce. Ose, deipennos d'estranyesaz,

dediquin à estudia;

aprenquin las tres romansas

dos tercetos tres finals,

repassi la partitura.

vint o trenta cops, y en pau.

(Anantseu a taulo)

y d' aqui mitj hora torni

qui ensajarem

Aug.

Mil gracia.

(Sem va y veient a D. Cecilio

distret torina ai di beip a

sol. que i haura assentat.

Aug. Ah! Sol; si pogues parla,

si pogues dirli l que sento,

si sapigués expressar m,

li diria, li diria

que sento un desitj estrany.

una passio indefinible.

un no sé que d'ansietat...

un foc, que m'exasa l'ànima
un sentiment... dels mes alt.

Un...

Lol. Vol creurem? i ho estudia
y acabat m'ho contarà

Cec.

(A. Angel)

ficxis ab aquell passatge
que t'è fermata al final.

Aug.

Ah! bueno.

Cec.

D'aquí mitj' hora

Aug.

Si.

Cec.

que's conservi.

Aug.

Adieu revoir..

(se va pel fons)

Escena 2^a

D. Cecilio. Sol y Enrique Hugo.

Sol. Ara sortirém, vritat?

Cec. Quiu neguit.

Sol. Ya m'ho temia,
nem d'anià a veure la tià

qui avuy tot junt i aipecat

Cec. Solsament puja y baixà

Sol. Bueno, com vulgui

Cec. Y després?

Sol. No haig d'anià pas en bloc mes.

Cec. Yo sí.

Sol. M' farei acompanyà.

(seuwa esquerda)

Cec.

(Cridant)

Curich!

Eu

(de diu)

Maana!

(surtit)

Cec.

Quina guerra
alsa'l cap.

(alsant'hi)

Eu.

Yo!

Cec.

Qui ets tossit!

Sembla que f'ragi caigüt
un sach de moneda a terra.

Eu. No senyor.

Cec.

No se perquè

semblar tocàt del seu d'heri

Cu. Don Cecilio, no i alteri,
 crech que no he fàttat eu rí
 cunpleixo com qualserol;
 ai recados com a plassa
 sempre hi vaig sense catpassa
 m'hevo quant surt lo sol
 escolombra lo cel obert,
 neteja que n'hi ha un còca,
 respalla tota la roba,
 sou bon miunyó, sou sofert.

Sol. (A Cecilio sortint)

que no i arregla?

Cec. Ya hi vaig.

(a Curich.)

Si ve'n Joan quant son fora,
li diu que è aquí mitj hora
pot veni a veure l'ensaiig.

Ya t'indica la roba (a) sol.

amanida?

Sol. Si senyo, demunt del llit,

Qu. Viva l'ogre!

(Saltant)

Sol. que t'ha dit?

Qu. M'ha donat una embertida

que m'sembla que m'ha fet mal,

m'ha dit, tu ets parat parat.

Sol. Parat eh?

Qu. Si, y apocat

Sol. Be, veurais, parlem formal.

vei d' arreglar-te, perquè
 aïçò aïçò, no pot durà
 sins descubreix lo papa
 auein tot dos al carrè.

Qu. Millò!

Sol. Quina alegria:
 lo dia que vas veni,
 recordat que t' vareig dir
 te deixo entrar per deu dia,
 y ja fa un mes, fora enganyo,

Qu. Prò escolta---

Sol. No escolto re,
 crech que si t' deixaba fe
 hi passarias cent anys.

Eu Perque no!

Sol.

(enfadade)

Vaya un favor!

Eu. Ca', ni cūpō, una tonteria.

Sol. Si? M' esta bé; qui no diria,

(enfadade)

qui respon del meu honor?
de lo mer sagrat del mon.

Eu. L' honor dius?

Sol.

Si, poca solta.

Eu. Be, pró vira, Sol, escolta,

y del meu? qui me u respon?

Sol.

(ríent)

No tingas por.

Eu.

Ya ho dius,

Depenno de tonteria:
 teu un plasso de tres dias
 perque parlis al papà.
 y si sa merci no ho logra
 dintre 'l plasso que he fixat,
 fora, ben lluny y acabat,
 pots buscarse un altre sogra,
 dintre 'l plasso que he fixat
 fora ben lluny y acabat,
 pots buscar-te un altre sogra
 si ni ho fas, a la vigilia
 t'insultarè, sens? per tot,
 y t' dirè: et un lladregot
 dels cossiegos de familia.

(crepent)

No sentis? te farei agafà
dihente vil y traïdor!
Criminal, cruel, seductor

Eu. Y ell, que li va di.

Cec. (entrant estranyat)

Que li va?

Eu. La senyoreta m parlaba
del que avam servia aqui.

Pol. (à Cecilio)

Si, qui era mes viu.

Eu. Vol di?

(ab intenció)

Pol. Que per res s'amolinaba.

(à Cecilio)

pro cà! es và'l que li conto!

(à Eurich)

Nò agradau mes desperti!

Cec.

(Covensil)

Com mei li far mei li perti.

no i traurèu re, es massa torto.
obnèu.

Lol.

Com vulgui, papà.

Cec.

(ab Eurich)

Tem present 'l meu recado?

Eu

(pensant)

Alì. si, no passi cuidado.

Cec.

Trèu la pols, vira à tanca.

Inten pel fondo Cecilio

y sol.

Escena 3^a

Luridi.

Lu. Ga n sentit la innocenta
quant del amor i en raciona;
i oby senyo, quina empena.
per cada mil de dolenta
ne surten ... mitja de bona.
No'ls contradiguen en re,
perque tota son tossuda,
calma, calla y deiyals fe,
prou qui auiriau mes bi
si tota naquessin nuda.

penjà qui he patit si auy
 per trobà una bona estrella,
 treballent ab nil afany
 lluny d'aquí, voltat d'eugany
 total per se rich per ella.

Y quant tot ho he pogut vence
 fin que ab astucia he lograt
 entrà a sa casa, ja m lleusa,
 Oh! y per tot ayo comensa
 per servilhe de criat.

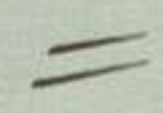
(Ab public.)

Be, pro votei podran dir
 es aquí perque ha vingut!
 Be d'ayo -- jo soch aquí,

per veure si faig cedi
al sogre que 's un tossut,
Sei, que sent jo aquí, perilla
la Sol, mer lo dret me sobra,
figurin si es pesadilla,
al demanarli la filla
va contestar m, fugi, pobre!
prò val mer que no'n parlem
que m podria sulfurà;
fa deu anys que m coneixem
y fa ls tals que m estimem
que no sabem dissimutà.
- Sort que la coneix; s' enfada,
jo com qui res; ella crida. -

rich y es plassa conquistada;
 que no, viinga mia cantada
 y se in vendeix desseguida.
 Ara ja no pot triga
 perqui ha anat aqui al devant,
 porta oberta, y esperà
 aijis quant arribarà
 te de trobar-me cantant.

Musica

Es com la fulla que cau fevida
 oh! vida nova, lo meu amor,
 pel vent empresa corre eimortuida

y encara bruca l'impuls d'un cor
Corra y rellicca per l'ample prada,
y en sa carrera, fallida sent,
a sa germana dalt la branca
que piclant tota sentint lo vent.
Recull hermosa, la pobre fulla,
que en sa carrera sols bruca amor
recull! oh! amada! sa fiell despulla
si vols que virqui d'un lo teu cor.

Escena 1^a
Escena 4.

Enrich, sol.

Parlat.

Sol ha entrat y ò ha
quedat assentada en una
de las cadiras d'ayrop
la porta.

Qu. Que no ho ets sentit? vamos digas.
¿ Ha agradat? Si? oy que si?
Vamos, be ho podrias dir
per leta del cor.

Sol. (fingint enfado)
Etigas!

Qu. (Va be.) Ver, perque t'exas

Sol. Exaltarme? encare es poch
viure aixi com dius d'un foeli
entre pimplet.

Qu.

(Ab calma)

Woya, in faltar.

Sol. Tu in faltar, tu si, que viu
fa un mes diu de cara meua,
com si etessis en la teua
y encara després teu riu
de lo que li ha mes sagrat
al mon. be, no li vuy pengarli

Qu. Vamnos ja li hem de tornarhi?
Girem de full y acabat

Sol. No, no puch, l' maleita
segü que in corsecaria.

guarda'l promer! qui ho diria!

Qu. tot hom que ho vejei!

(ab tranquillitat)

Sol.

Es clà---

En. Y tant---

Sol.

que no s pot rebatre!
teu tres dia y ni li ha prou.

En.

Pro digar, y lo del Masnou
que fins s li portan l catre!

Sol.

Be, deixem nos de causon
y oniem al gra teu tres dia

En

Ja ho se de cor.

Sol.

Si ho sabias,
acabem las question.

En.

(Ab missio)

veig al papa avuy li conto
li dich tot lo que he pensat.

m diu que si, y acabat
l'abrasso.

Sol.

(interrumpitlo ab alegria)

No sigas tonto.

Acabat surtim y aniem
a troba l' seuyó notari,
arreglem lo vestuari

y al cap d' un mes nos casem.

Eu. Veurán, no hi trobo ventatje:
tu veus ab comyter passats

Sol. Com?

Eu. No som bons per casati

Sol. Que us falta?

(Ab interer)

Eu.

L'aprenentatje.

Lol. Que vols dir?

Eu. Vaja, estimada,
ja ho sabes be qu'ets de las cayas...
res, fas veure que t' desmayas
y t' deixis anà una abraçada.

Lol. (cbb severitat)

Alfredo, com t' has tornat!

Eu. Una sola.

Lol. ^{preparant se}
March de dits!

Eu. Ah! no ho vols? Donchs te,

(creuat)
Reuyits

Una!
(multiplicat)

Lol. Una sola!

Eu. ; He guanyat!

Música.

=

Pu.

Aprop d' un marge
que ab tu vaig veure
và neïxe un' eura

Sol.

que anà creixent

y mentre sola

jugar volia

mei l'empenyia

lo buf del vent.

Lu.

ebipis perdia

soi brots y fullas

tant sol, despullas

li van quedar.

Sol.

Jun, que veyent ho
 mes, no's va moure
 que al tronch d'un roure
 se va abraçar.

Cu.

(Duo)

Agafat vida
 que'l vent que udola
 no't trobi sola
 sortent ton cor:
 que així que bufi
 lo vent que a terra
 d'un cop a terra
 caurem tots dos.

Sol.

Recull nos braços
 que'l vent que udola

no in trobi sola
sorteu nou con
qui auri que bufi
lo vent qui a terra
d' un cop a terra
Cauriu tots dos.

tocau la campaneta de
la porta. Sol mit correu
per la porta de la dreta.
Eurich pe'l fondo. Al poch
rato mit ab en Joau.

Escena 5^a

Joau y Eurich.

Parlat.

Qu. Si senyor, fa poca estona

Joan. y D. Cecilio?

Qu. M' ha dat
un recado per voste:
dirà al senyor Joan
que d' aqui mitj hora vingui
que comensarem l' eusaig.

Joan. y fa gaire?

Qu. Si, mitj hora.

Joan. Venmos, ja in torno a esperà
Sempre haig de fè uny sacrifici
que in teneu sacrificat
Encolta que hi viudrà l' ebugel?

Qu. Si senyor.

Joan. Ya fora estrany.

elle fa fàitich per la rebra
aquell saballot tant gran
que s'espai de corsecarlo.
Ell viüga volque' cauta'
ja ho proba de mil maneres,
prò com que ja fa tant gall,
te la ven agraviada
y sempre l fa queda' mal.

En. Si que te valio d'etarho.

Jo. Qui?

En. La ven.

Jo. Home, esta clà,

li fa tant papers ridiculs
que al fi s'ha determinat
a dirli: -fora coll d'oca!

aiçò vols! Aiçò no naurà,
 y encara 'm fa mei malicia
 perque sempre fa enfada
 ai n'eu Cecilio, un dels homes
 que mei valen, no es vritat?
 pensa que jo li darìa
 si ni ho demanèi la sauch.
 tu ho veus si li manca amparo
 ja hi soch de frente, ja ho sab,
 es dir que som carn y ungla.

Qu. Si, ja ho veig.

Go. Quin dubte hi nà?

Qu. Ab permis.

Go. Com si estiguesses
 ai cara teva endevant.

(Curicle seu va per l'equiva)

Escena 4^a.

1^r Joan.

Joan.

Ara esperemnos

(i' arcaute)

y aguanta

fin que vingui la funció...
y pensà que l'ebugel canta,
cuipò la veritat espanta
y m'hi fa perdre la ilusió
Si'l conequeassin!... i' creu
que mourà molt de soroll...
pensà que i' somni meu...

per teui dor dit, de veu
 me deipaba tallà l' cap coll.
 He meijat quirsat de pausa
 quitrà, robell d' ou, pebrot,
 pero la vritat, fims causa,
 ja ni in queda l' esperansa
 perque, seruyors: no he fet tot,
 Un cop, m' ho arribò a entendre,
 perque a ni niugù ni eugansa,
 no se' coru ho vaig compondre
 ven a arribar me a fe pendre
 dor cuantos de blanch d' Espanya.
 L' que diu que no, te euveja,
 te euveja, va' dir me clà,

un dels que tot ho mareja,
tonto, 'l blauguet no clareja?
Donchs la veu t'aclearirà.
La veu fent lo desentei,
callant com un breviarí,
no, ja ho veig, no i traurei rei,
cà, Joan, ni que prengueri
parop de bechu de canari
fa poch temps in va senti
un mestre de cant, pro bueno
I aben vortei que in vadi?
que no podia servi
ni per suplent de sereno.
Canto molt amunt, formal
varg dirli: y va contestar

Ai, una veu descomunal,
 però si vol cantà molt alt,
 canti dalt del colomar.

(Campanella)

Gràcies a Deu, -- qui serà?

(a la esquerra)

Ala, a obri que trucau llús!

En. Ja vaig.

(diu)

Joa.

L' Angel -- alla và

la veu que realisarà

la capella de Marcús.

Escena 7^a

Joan - Angel.

=

Aug. Como eitá mi bueu D. Joan?

Joá Ya lo puede ver molt bé
tirant dias, ; y vosté?

Ant. Eillo que's diu mitj passant.

Joá Prou fá avuy l'home que passa,
y d'opera? com n'estem?

Ant. Tots los dias ensajem,
tant mateix n'fá un pic de massa,
may se'l veu.

Joá Home, veurá

com que un home no val res,

Aug. Calli per Deu! si vingués
daria un copet de mà:

sempre es mena, y sempre trova
la falta que'ls altres fan.

Ah! escolti seuyò Guan,
 ; diguinu com va anà la prova?
 vamos que m fa impacienta
 Explicuin lo prompte; lo sol?
 va donà l si? va da l sol?
 etaba roncu? va da l fa?
 Aveure si al fi lo sabré
 - va fe escalas? de debo?
 - vaja explicuin; va da l do?
 Ah! ja lo considero l re
 seuyò Guan, vinga l fallo
 va donà l re? ; va da l si?
 Joan. Home, si no m deiya di
 no podré explicarli.

Aug.

Callo.

Joa. Evam deu y tot a l'hora
vam enà a cal mestre y trinchi!
; que no hi es? fim a las ciuch
Lutriu, que son a la vora
Esperemnos qui es precis,
quant l'adalit i acababa
la campaneta sonaba
y entrava 'l mestre. Las sis.
; que desitjan? Ya veurà
verim per fer una prova.
; quina? A veure si in proba
qui estudiem pera cantà.
A veure, cantin, y oh Deu!
Canta 'l primè; desgraciāt!

ni un verdum encostipat
 quant muda'l bech, quina veu!
 Després cantau dos a l'hora,
 allo si, ells ne sabiau,
 va di'l mestre que teniau
 la veu d'una regadora.

Cap d'ells va arribá a da'l fá,
 va re' un descaro dels bou,
 y teni las preteusions
 de podé arribá a cautá.

primé mereixiau mort
 y luego onre any de presiri.
 ó que s' trovés un martiri
 per dalsli un càstich nu fort.
 Li despedeixo y m' espero,

Servyò mestre, in vull probà.
Quina nota! quiu cantà!
y'l mestre, quiu desespero!
vaig donà una nota forta
que fins in và impressionà
tant forta, que và esberlà
cuatre vidres y una porta.
y de timbre? Quiu sonido!
tot era una melodia.

y d'alcauce? No hi havia
mei notes ni mei sonidos

L' servyò mestre, ni moure
la seva llengua goraba,
y embadalit m'escollava
com aquells que senten ploure.

Quina atenció! es que potsé
que may havia provat
un cantent tot acabat.

Aug. ; Be, va da' l fa?

Goa La, ni' l re

bu. Aquesta s podria escriure
que may del mon n'haurá vista
de tant bonas.

Goa

(abb ironia)

quis artista!

quis artista de per viure.

Aug. Calli, deipen aipó apart
que la vritat sembla un castich,
aquet rom fin me fa fastich
perque' tothom es de l'art.

jà se n'ha fet una llista
tant llarga, que's diu per vici,
avuy ningü viu d'ofici
aijó e molt baix, s'ei artita.

Goa. Si qui arriba a marejà.

abu. Vol escolta una causo?
que li fet, respecte d'aijó?

Goa. Vinguau causous.

abu. Allà va'

Música

=

abu. Ya no valen los artistas
lo que un temps vareu valer
que ara es nom que fús i porau

ls gitano, y 'ls barbis:
 quant un home 'ls li pregunta
 quin ofici te voste?
 No es ofici, som artista
 som artista de cabell.

Si continua
 d' aquesta meua
 demà veurém
 Aquí hi ha un home
 que té carrera
 Docto' en barbè.

Q^a.

=

Aquells mauros qui emblanquinar
 son artista de pincell.

ls toreros de cueta
ja son sabiu casi bi
baularius y ls de las foras
son artitas a tot ser
ls que tallan la duricia
y ls riuyos, ho son de peus.
li continua etc etc.

Parlat.

Goa Bravo! Bravo!

Aug. Aiyò no es, re!

Goa Sab ebngel que ni ha agradat?
Si, molt, ja he determinat
muda d'ofici.

Aug. . Perque?

Goa. Miri, já havia fet obra.

Industria nova, un bon ram
seurill, vendre una viram
que sempre se'n té de sobra.

Aug. Qu' es?

(Inyficiant)

Goa Vol saberne h' detall?
tenia tenida arreglada
que l' havia rellogada
per comercia' h' seus gall.

Escena 8^a

Diti. Sol.

Sol. Que signi la eulhorabona,
(à l'obryet)

Ary.

Perque?

Goa

que calli'l tenor

(a' Sol.)

Oli. semblante encantador!
brillante de Barcelona!
perla del fondo! peusil
reyna de la gallardia
si'n sapigués li diria
cent requiebros - me, deu mil
qui' está galau!

Sol.

Goa

si seuyora.

entremat y tot si vol,
cada cop que la veig, Sol
me recordo de la iburora.

Obry

Be, qui' es?

Goa. Quiin sadassi!

Aug. Qui vol di?

Goa. Qui en tot se fica,

L'oburova ho entent D. Ulica
era l'nom de ma nullè.

Aug. Ay! dipeusi, ilustre sabi

Goa. Calli, veu d'orga.

Aug. truhau!

Goa. Stoca! sombra de cantant

Sol Seuyo Goau, no l'alabi

Aug. Miri que in falta

Goa. La veu

li falta, que tot es farssa
passavell!

Aug. Seuyo' comparsa!

Agnantim, Sol.

Goa que no l'veu!

Arg. Cobart

Goa Calli, home vil.

Sol. Vanos, sosseguitse, prou.

Goa No tinga pò, ca, ni's mou.
veu de pindet de carril!

(Campantla)

Sol. Callin, que trucau. Curich!

Prou! y ara dissimulà

Arg. Dispensi, Sol.

Sol.

(de la porta ab veu beupa)

Si, papà.

Arg.

(Al sr Joan)

Perdoni

João.

May meu amado!

Escena última.

Bot. D Cecilio Sr João
 Angel Eurich.

Cec. =
 Y ninguém mes?

Eu. No senyô.

Cec. Oh! Deu te guardi João,
 com ei que feya tanti dias
 que no se't veyã?

João.

Verwãr;

Com que um nome te familia
 sempre m' teneu occupat;
 trêz dos curim y tres netas

- y. tots cinch etan malalt.
- Ce. La vritat, se t'auyoraba.
- Go. Graciã, Cecilio
- Ce. Del plat.
- Go. Com etem, noy gran,
(combrant)
fem feyna?
- Ce. Si, ja no veurã, va eudevant
obre anem al mer dificil.
seu, home, no teus partant.
- Go. May ne tuch.
- Ce. Varios, muchachos,
seccio de vocalisa.
- Go. Molt be!
- Obry (Si, ja faveru plauya.)

Joa Tenor, que u farà de galls,
 Angel y sol i acostan à la
 teula y Cecilio trià lai solfa,

Cu. Gràcias à Deu avuy quanygo!
 Com que l' Angel no u sabrà
 faig un punt dels meus y luego
 declaració y acabat!

Joa.

(A Purich per Angel)

(Ay si no's passa l'esombra!)

Ang

bon aquets

Cec.

tingui allà và.

(a sol)

Avuy no mer que fermatar.

Ang.

vote comensa

Ceci.

el final.

aquí. vamos, à la una.

(gran desafinament)

Calli.

Aug. Malament.

Cec. Es clà.

(torna a probarlo)

Ca! no veu que i enmuga?
que diu lo públich, Joan?

(Joan puilo)

Aug. Es que in te molta malicia
Joan Malicia? ca! la veritat.

Cec. Oh! y no t'he pensat, es la persona
qui ha de fer mei afectar.

Joan Donchs si no la canta mi altre

Aug. Tant mal no canta?

Cec.

Tant mal,
convençiy d'una vegada,
no'n sab de vocalisà.
jà la fària en deu trossos!

(per la partitura.)

Goa.

Calmat, Cecilio!

Sol.

Papà!

Abng.

Dissimuli!

Goa.

No t'alteris,

Cec.

Puch auà dissimulant
casualment en la romansa
que me'n ha d'entussiasma,
y sobre tot, lo d'afecte
y lo nullo es'l final.
Ver perquè he patit tant mesos

ves perquè he fet tant treball
; Ves perquè he tingut d'escriure
l'opera en llengua natal!
Trovaria mil artístas
si fos en itàlia

Go. Cecilio, no t' desesperis.

Ce. Ah! si fos a fe Joan!

Mal. - He, n'anava a di una
que mes val. -

Sol.

Calli, mes val.

Cer.

(Uenant lo partitum)

te, lluny y fora pensarhi,

(ta solfa)

te, fora y al botabant.

l'ensalho noya, y que no i torni
may mei a parlà d'ensaiç

Eu. Dispensim, seuyò Cecilio

Ce. Que vols?

Eu. M' vol escoltar?

Ce. La vols di una bestiesa

Eu. No seuyò,

So. Ve'ite explicant.

Eu. Potsé diré una tontada!

que no's podria arreglà

perque' ho cantèi un baritono?

Ce. Que n' sabs algun?

Eu. Y que n' sab!

(ab resolucio')

Cec. Si, potsi. Mira, i transporta,
qui es beu reussill, aipò ray.
De qui es?

Eu. Un servido

Cec. (enfadat)
Vaya! ves a frega plats.

Sol. Prohibo, papà.

Joa. Un altre artista!

Eu. Bieno, prohibo y ho veurà.

Cec. Pro si ni entent una nota!

Eu. Vinga la solfa y avant.

Cec. Curicu, que te t tornat pinyte?

Eu. Vol fe 'l favor?

Obu. Que's estrany

Joa. Un criat que sab de solfa!

ma noy quina habilitat
 cuan foras un maestro

Cu. Senyor Joan, ja ho veurà

Ce. Ja veurà si in derafina.

Mira, gira full... final.

(Curich canta la farmata

be y Cecilio l'abrasso)

Bravo! be! ja tenim l'home!

Cu. Miris que in pot ofegar.

Goce Bravo! noy! quina estrangera!

(a Cecilio)

Bueno, digui, li agradat?

Ce. Si mi na agradat?

(Molt content)

Y ho preguntat?

No has sentit, Sol?

Sol Si papà.

Ce. Prò com ei que no t'admira?

Sol Jo? ja mi admiro

Cur. (intermunt)

Veurà.

jo... soch un altre.. L'alfredo,
no soch pas l'Enrich eiat
l'alfredo!

Ce. Prò be que in conta?

Joan (ab conuocio corrico)

Home, l'alfredo!

Cur. Cabal!

Ce. Si però la veritat no atino
per mei que vulga pensar.

Qu. P'en recorda d'aquell jove
 que vivia fa sis anys
 a ni al poble de caldetas?
 que un dia li va parlar
 de que estimaba a sa fella,
 com no la voldria may?
 que al enterarse vortè
 de que era un perdut pelat
 sense remissions ni excuses
 lo va enjugar a cau tapo?

Res. Ah, sí, l' fill de la Pitera.

Qu. Sí, senyor, Donchs fa cuich anys
 que va sortir de Caldetas
 ple d' il·lusions y d'afany,
 Cap a l' Glabana, va dirse
 y als poch anys de treballar,

và fè l' dirni qu' auraba,
và agafà l' vapor, y avcut
altre cop a Barcelona
per logrà l' seu ideal.
Ab arribarhi, van dirli
qu' habia fet massa tart
que l' hermosa que volia
jà l' habian demouat,
và entrà a la casa per veurho!
Mà fet un mes de criat
y ara eità esperant lo fallo
de boca del seu papà,
per veure si al final logra
sa ditxa y felicitat

Hoc (Dos miuyors que ò concepian?
y vivian ¡y' san y las!)

Cec. Que li dius, noya?

Sol , si es l'alfredo?

Joan. ab D. Cecilio que l'ho mirat

implorant li resposta;

Oh! per mi? beu aviat,
de seguir qui has de volerlo.

Cec. (Reflexionant)

Beu mirat, canta com cal.

(a Lurich)

Vina als meus braços, apreta!

Joan. (a Lurich)

y a mi re?

En Senyō Joan!

Joan. y a n'ella?

Cec. tinguen paciència,

(interromptes)

No tingas por, ja vindrà
no ho deixaran per un altre.

Juan (tonto!) que's casin y eu pau.

Cec. pero ab una condició.

Eu quina?

Cec. Compromís formal,

seure remissions ni excusa,
de conta la seva part.

Eu Li prometo.

Juan D. Cecilio.-

Sembla que me hi puchau?

Cec. Obixo may! Com quedavau?

caubiat això tot val,

tot lo altre sab cantar ho.

No li sembla?

Aug.

Per mi' ray!

Joan.

(al public)

No se'l creguin, que'l respalla,

que tra de fer, pobre noy, gran,
(alt.)

Coc. Viva la musica!

Foli

Viva!

Coc.

Ja he lograt lo meu afany,

D'aquí dos mesos l'estreno,

quin aplausos que m' daran!

obra si que la veig feta!

opera! quant ni' han costat!

si me ni' han dit de mentidas!

si ni' he vint de desengany!

si ni' he tingut de dirquitos!

Pro' ca' tot i ha de olvida'
per un aplauso del publich
ja ho veyeu quant de treball

Go. Pro que no veus que t'escoltan?

Cec. que vols que t' diga, ja esta.

Goa. Quiu bruyol qui ha fet Cecilio.
Diga algo!

Cec. Go?

Goa. Si.

Cec. Ca!

Mei val que ho diga la noya
y t. que cantau

Goa. Com?

Cec. Molt clà

Cantau, noya lo que t'escible,
segueixen, y s'acabat.

Musica.

=

Sol. So qui ha vut en un exemple
 lo que s' trobau molt pel mon
 dos que s' venhen, i ena morau
 y s' comensa la funcio

Ha agradat? Ya poden dirho!
 picament, y ja ni hi ha prou,
 que un aplauso, un sol aplauso
 en la ditxa dels autors

Alfred y Angel repetiren ab
 la Sol l' ultima estrofa.

Fin

1882

ALTIMERA VINTA FINE